takse; sunniwad holetumad wännemad, perre-mehhed ja lapsed tagga; kinkiwad ramatuid waeste lastele ja melehead hea luggi-jattele. Waeste lastele jaggatakse ka ilma ramatuid, mis kirrikorahha ehk korjo-kingitusse- ehk ka trahwi-rahha eest ostetakse.

Kus siis ka koliſid ei olle ollemas, seäl-gi ikka öppetust on, kulamist, loetamist, maenitsemist ja taggasundimist. Peab ka meie ma-rahwale sedda head kitust andma, et ükke meie Ma, aast' aastalt laste öppetus tousmas on, ja et wannemad ja lapsed selle kalli ja wägga tarwilisse asja eest ikka rohkemat murret peawad, nenda et keikis kihhelkondades tüttarlapsed ennamiste puhhas ramatud moistwad, ja neid poeglapsi ka wähhä on, kes koggoni oskamatta ollekſid.

Et meie maal siis kül weel kolideſt pudo ja marahwa laste öppetaminne ennamiste kihhelkonna öppetajatte ja laste-ning perre wannematte holeks on: siis ommeti ei sünni sedda mitte öölda, et meie maal koliſid ei kuski pea ollema; sadik siis et tohhiks sedda meie peäle kaebada, et laste öppetamisse järrele ei kulata ehk ka meie Marahwast ja nende lapsi rummalaks laita ja teotada. Inglis-maal, Prantsosi-maal, ja monnes kohhas Saksamaalgi, tallorahwa lapsed hopis rummalamad kui meie marahwa lapsed pollegi; egga olle seäl mitte ni paljo ramatoluggejaid tallorahwa seas, kui neid meie maal on, ehk kül nende maderahwas monne mu tundmisse ja tö polest targemaks ja osawamaks loetakse.

Meie maal on ikka üks teine tallopoia sousk olnud, kes ka oskanud kirjotada. Agga meie päiwil siggib neid ikka ennam jure ja mitto noort innimest on wägga himmokad kirjotamist öppima, ning öppiwad nemmad sedda ennamiste lühhikesse aiaga, kui agga kirriko öppetajad ehk mund head innimessed wähhägi teed ette juhhatawad; monni öppibki ilmajuhhatamatta isseennesest, kui wähhä kirja ees on. Ülepea näib sest aiast kui meie marahwas pärrisorjusse pölwest lahti on